

Frants August Wilhelm:

Tann beskedni Restorff

Eitt av börnunum hjá Gamla Restorff var Frants. Eftir hann eru eingir eftirkomarar, og tí er tað lítið fólk vita um hann. William Heinesen hevur í 1942 skrivað eina óprentaða lýsing av sínum ættarfólki, og her umrøður hann eisini Frants og konu hansara Binu, sum var stigtakari til at havnarfólk finga innlagt vatn. Sum tað skiltst gjørdi Frants ongán háva burtur úr sær. William greiðir frá:

Óli Jacobsen
olij@sosialurin.fo

Under et Besøg, Fængselskasserer Åge Jacobsen (Moders Morbroder) engang i Tiderne aflagde sin Barndoms By, Thorshavn, var han en Dag nede i Frederiksvaag (Vågsbotni) for at hilse på sin Fætter Frants. "Træffer jeg Chefen?" spurgte Aage. "Chefen er ovenpå" blev der svaret. Åge gik op på Kontoret i andet Stokværk, og fik her det samme svar: "Chefen er ovenpå". Aage gik så op på

Øversteloftet, hvor han mellem forskelligt Ragelse fandt Frants, der sad og sorterede søm (skilte rustne Søm fra ikke anløbne). Denne lille Anekdoter giver i en Nøddeskal "Onkel Frants", Gamle Restorffs næstældste, korpulente og inderligt beskedne Søn. Hans Arbejde i det store Firma, hvis egentlige Indehaver han var, bestod for det meste i Beskæftigelser af ovenantydende Art. Han var jævn og bramfri, ganske afholdt, uden at der var nogen, der havde egentlig Fidus til ham. Forretningstalent var han lige saa lidt behæftet med som andre Talenter, og hans Interesser var få og lidet sammensatte.

Bina bæði sást og hoyrdist
Denne godmodige, stundom lidt vrantne Tyksak, der aldrig var til at formå til at skifte Tøj, og på grund af svage Øjne bar røgfærvede Brillen var gennem Skæbnens markante Ironi blevet gift med sin kæmpehøje, støjende og iskoldt støjende Kusine Jacobine Andersen, datter af Gamle Restorffs Søster Marie. Jacobine skulde oprindeligt lige som sin Søster Anna have været Operasangerinde, men måtte opgive enhver Drøm om at fremtræde på Scenen, af den simple grund, at hun var for kolossal. Det var ikke hendes Stemme, der var noget i Vejen med. "Tante Bine" havde en ganske enestående pragtfuld, dyb Alt. Den der som jeg engang havde hørt

hende synge i et Lokale, der kunde tage hendes vældige Stemme, i Thors-havn var det kun Kirken, glemmer simpelthen ikke denne Kæmpeklarinet i Menneskeskikkelse.

Egentlig musikalsk i dybere Forstand var Bine næppe. Hun "spillede Klaver", men det var mest Operaudtog.

Húsini á Skálatrøð

Frants og Bine klarede det imidlertid ganske upåklageligt med hinanden i en lille Menneskealder. Noget hjerteligt forhold var det ikke. Bine regerede og Frants fik sin gode Mad og Forplejning samt en stor og hjertensgod datter Maja. De boede i det pragtfuldt beliggende Hus på Skálatrøð, fra hvis Veranda der er udsigt over grønne Græsmarker, Nolsøfjorden og Verdenshavet. Bines Broder Rudolf, der var den egentlige bestyrer af M. C. Restorff & Sønner, havde et lille Pige-kammer paa Loftet. Den anden Broder, Musiker Peter Andersen, (fyrr umrøddur í hesi røð) beboede under sine hyppige Sommerferiebesøg det andet galvværelse, medens Frants og Bine samt Maja og adoptivdatteren Gine gjorde sig det mageligt, om aldrig rigtig hyggeligt, i de store herskabelige Stuer nedenunder.

Der var en egen voldsomt gjaldende atmosfære i disse Stuer. En evig uro og larm af Stemmer og Service og Klaverklimpren – alt sammen forstærket på Grund af visse ejendommelige akustiske Forhold, der på en eller anden Måde hang sammen med Verandaen.

I øvrigt blev der ført et efter Forholdene stort Hus. Der kom ofte Fremmede og holdtes rastløse Sammenkomster og Selskaber med Kortspil Musik og Dilettantkomedie (Rosa og Rosita, Barselstuen), alt sammen til liden Husværelse for den tilbageholdne Frants, der forgæves søgte at skjule sin generthed bag en brøsig Maske.

Frants og Bine rejste meget og tilbragte ofte Sommermaanederne "paa Landet" i Danmark, Espergærde og andre Steder. Bine havde altid Ry for at sige rent ud af Posen hvad hun mente.

Frants og Jacobina Restorff

Bina Restorff tók fyrsta stig til vatnleiðing í Havn, sum var lögð í 1898

Således gik nu Årene for det ejendommelige Ægtepar. Tiden flagrede som en Gennemtræf gennem det støjende Hjem, der altid genlød af Bines skønne, men hjerteløse Latter, indtil omsider en skønne dag Frants døde i 1917. Da pakkede Bina og Maja deres Sager sammen solgte – uden et knug af Pietetsfølelse –

hvad der kunde sælges, herunder den smukke Ejendom og rejste sporenstregs til København.

Og så er de i Grunden ikke mere at sige om den Ting. Bine kom og gik, og det var så samtidig Frants historie.

"Onkel Rudolf", der under dette overtredivårige Postyr trofast og flegmatisk

FRANTS A. V. R. RESTORFF
F. 4. JUNI 1848
D. 21. JANUAR 1917

havde passet den store Forretning, flyttede hen til et mindre Hus, hvor så Broderen Peter fik det beskedne Pige-kammer, han behøvede under sine Sommerferieophold. (Hetta var niðast í Tróndargøtu.)

Bina tók stig til vatnveiting

I København bosatte Bine og Maja sig i en Lejlighed ved Frederiksberg Allé, og M. C. Restorff og Sønner sørgede for deres Forplejning. Tante Bine døde i 1933.

Tante Bine har Æren for at være den, der gennemførte, at Thorshavn fik et Vandforsyningsanlæg i 1898. Hun gjorde denne Sag til en af sine Kæpheste og skaffede gennem en stor Basar en Grundfond til Vandforsyningsens Anskaffelse.

Maja

Maja Restorff var fødd 10/6-1886, doypt 13/9-1886 og fermd í Havnar kirkju tann 14/4-1901. Hon hevði útbúgving frá Københavns Musikkonservatorium innan klaverspæl og var hon ofta aftur í Føroyum eftir krígsløk i 1945. Johan Restorff Jacobsen minnst Maju, tá hon hevur verið heima hjá okkum saman við ommusysturini Hedvig Restorff. Maja doyði ógift í København í mars 1978. William skrivur, at Maja hevði meira áhuga fyri kortspæli enn tónleiki. Adoptivdóttirina Ginu veit Johan onki um.

Næstu ferð:

Komandi frásøgn verður um Jens Dam, sum var skipari og seglmakari

Hetta eru húsini í Gr. Kambansgøtu hjá Frants og Binu. Kommunan keypti húsini, og nú nógv ár búðu Zacharias Sørensen, stjóri á kommunuskúlanum í hesum húsum